

Vesti iz Slovenije

V Radovljnici, ki je sedaj okupirana od Nemcev, so Nemci dne 27. oktobra ustrelili 20 Slovencev. V neposredni okolici je bil namreč ubit neki nemški vojak, pa so zato Nemci ustrelili 20 talcev.

V Ljubljani je že od septembra dalje obsedeno stanje. Po 10 uri zvečer ne sme biti nihče več na cesti. Postavljeno je posebno vojaško sodišče.

Posebno vojaško sodišče v Ljubljani je dne 18. oktobra p. l. obsodilo na smrt tri slovenske dijakke, ker so našli pri njih skrito orožje. Mussolini jih je pomilostil radi mladostnosti na 25 let ječe.

Dne 26. oktobra je bila v Ljubljani pred hotelom Miklič prava

Bengazi je v nevarnosti, da bo zopet padel v roke osiškim kolonom

Kaira, 26. jan. — Angleške čete so se včeraj zopet umaknile 40 milj nazaj proti Libiji, kar je vsega skupaj že 145 milj umika v nekaj dneh. Videti je, da so prešle osiške mehanizirane kolone v ofenzivo in boji so zdaj nekako 70 milj južno-zahodno od pristanišča Bengazi.

Iz Italije prihajajo vedno nova ojačenja in morda je to vzrok umiku angleških čet. Iz Rima prihajajo poročila, ki se čudijo in ne morejo razumeti, zakaj se močna angleška armada umika nazaj v Libijo.

Do spomladi bodo imeli Rusi že Smolensk v rokah, pravi Sikorski

London. (ONA) — Ministrski predsednik poljske vlade v ubežništvu, general Sikorski, napoveduje, da bodo imeli Rusi do spomladi bojno linijo, ki se bo raztezala od Finskega zaliva, do reke Luga, preko Smolenska in južno ob Dnjepu. Nemci si lahko zlomijo vratove, toda Ruse ne bodo ustavili pred to linijo.

To izjavo je podal Sikorski na čajanki, ki mu je bila prirejena ob njegovi vrnitvi iz Rusije.

Nemci s fronte zavidajo onim v Franciji

London. (ONA) — Med vojak, ki so bili poslani z ruske fronte v okupirano Francijo za zdravljenje in med nemškimi četami tam, vlada zelo napeto razmerje. Vojaki, ki so se bojevali na Ruskem, nočejo ubogati povelj častnikov, ki žive v vsej razkošnosti na račun Francije. Nemčija pošilja ranjene vojake v Francijo zato, da jih narod doma ne vidi.

Vstopnice za "Rooseveltov" večer se dobe tukaj

Vstopnice za "Rooseveltov program in ples," ki se vrši v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue prihodnji petek, dne 30. januarja, si lahko nabavite po 40c v sledečih prostorih: V uredništvu Ameriške Domovine in Enakopravnosti. Črnotovizni zlatarni, v glavnem uradu S. D. Z. ali v Mrs. Makovec slastičarni na St. Clairju. V Collinwood pri Mr. Jos. Pozelniku na 15721 Waterloo Road ali pa pri Mrs. Josephine Praust 1281 E. 169. St. V Euclid, Ohio pri Mr. Victor H. Karlinger 18715 Chickasaw Ave. ali Mrs. Albini Vesel 787 E. 185. St. V Newburghu pri Miss Anen Traven 11202 Revere Ave. ali pri Mr. Jos. Kovach 3553 E. 82. St. Na zapadni strani pa pri Mrs. Plecko 10413 Almira Ave.

Doma iz bolnišnice
Mrs. Jenie Godina iz 19805 Mohawk Ave. se je vrnila iz Five Points klinike. Zahvaljuje se za cvetlice in darila. Prijateljce jo lahko zdaj obiščejo na domu.

Avtna nezgoda
Ambrose Grdović iz 15411 Daniel Ave. je hotel čez cesto na 152. cesti in Waterloo Rd. v času, ko je bila proti njemu rdeča luč. Zadel ga je avto in na mestu ubil.

Graduacija
Anthony E. Klaus, sin spoštovane družine Mr. in Mrs. Frank Klaus iz 7130 Donald Ave. bo danes graduiral iz John Marshall višje šole. Čestitamo!

Jerperge bo treba povečati

Otok sv. Helene, ki je bil pred 120 leti zavetišče ali kar že, za cesarja Napoleona, zadnje čase popravljajo. To se pravi, otok ne popravljajo, ampak samo poslopija na njem. Napravili bodo nekaj več poslopij. To kaže, da se pripravljajo Angleži za vse slučaje, če bi bilo treba dati na tem otoku jerperge vsem trem koleznikom: fuhrerju, dučuju in mikaču. Za ta slučaj bi Zed. države gotovo radi dale denar iz posojilnega sklada.

Nemška podmornica je zvalila ameriški parnik k sebi in ga potopila

Norfolk, 28. jan. — V soboto zjutraj je ameriški tovorni parnik Venore zapazil ob obrežju države Caroline signalna znamenja z lučjo, ki jih je dajala nekak ladjica. Bilo je temno in znamenja so klicala ameriški parnik v bližino, češ, da je to svetilni parnik.

Ko je prišel ameriški parnik bližje, se je z vabeče ladje posvetilo in strel je zadel ameriški parnik. Kmalu zatem je zadel parnik pa še torpeda in ga potopila. Potem je ameriška posadka šele videla, da jo je zvalila v bližino nemška podmornica. 21 mož posadke je dospelo v to pristanišče, o usodi 22 mož se pa še ne ve.

Umrli nemški general jih ima tisoče na vesti

London. (ONA) — Nemški general Walter von Reichenau, ki je pred nekaj dnevi umrl na potu iz Rusije za božastjo, kot so poročali v Berlinu, je vodil krut pogon na Jude v začetku ruske kampanje. Vojaki so na njegovo povelje pomorili več kot 50.000 oseb v kijevskem okraju, največ Judov, vključno ženske in otroke. Žrtve so naglani kar na odprto polje in jih tam pokopili s strojnimi.

V Euclidu se bodo kmalu naselile nove družine

Izmed 500 hiš v znanem hišnem projektu na 200. cesti jih bo prvih 100 kmalu dobilo svoje stanovalce. Najemina bo znašala z stanovanjem z eno spalnico \$37, za dve spalnici \$40 in za tri \$43. V tem je vključena razsvetljava in voda, toda ne gorkota. Kdor bi se rad naselil v teh hišah, lahko napravi prošnjo pri Bradford S. Bryar, managerju projekta, 20600 Shawnee Ave. Vsa stanovanja imajo plinske peči, ledenice, ter fumeze na plin s tanki za vročo vodo.

Mrs. Fisher bolna
Poznana učiteljica angleščine, Mrs. Mary Fisher, ki je poučevala v St. Clair javni knjižnici, se nahaja že dlje časa v Fairview bolnišnici, 3305 Franklin Ave. Mnogo naših ljudi je pohajalo k njenim tečajem. Vesela bo, če se je kdo spomni sedaj, ko je v bolnišnici. Obiski so od 2 do 4:30 popoldne in od 7 do 8:30 zvečer.

Sernelov pogreb
V sredo zjutraj ob 8:30 bo pogreb Anthony Sernela iz 16812 Grovewood Ave., ki je včeraj zjutraj umrl. Ob devetih bo sv. maša v cerkvi Marije Vnebovzete, potem bo pa pokopan na Kal-danes graduiral iz John Marshall višje šole. Čestitamo!

Japonci izgubili v 4 dneh nad 30 ladij

Ameriško vojaštvo je dospelo v severno Irsko

Iz severne Irske se poroča, da je dospelo tje več tisoč mož neke ameriške pehotne divizije. Pe-hota je pripeljala s seboj tudi topništvo. Generalni major Hartle, ki poveljuje ameriškim četam, je prvi stopil na suho, kjer so ga pozdravili angleški častniki in vladni uradniki.

Po vsej Angliji je završal vesel glas: "Amerikanci so zopet tukaj!" Število izkrancanih ameriških čet in ime divizije vojaška cenzura ne pusti v javnost.

Številna množica je stala na pomolu in pričakovala Amerikance. Ko je ladja pristala, je godba zaigrala ameriško himno in navdušeni klicili so pozdravljali Amerikance, ki so bili v polni bojni opremi. Kam bodo ameriški vojaki poslani, ni poročano, toda najbrže bodo varovali severno obalo.

Nemci mislijo, da so napravili napako, ko so šli na Norveško

London. (ONA) — Neki visoki nemški častnik se je izrazil, da je bila od strani Nemčije storjena velika napaka, ker je okupirala Norveško. To zjavo je podal napram nekem tujezemskem diplomatu v Berlinu.

Nemški častnik je dodal: "Norveška je trenutno za nas veliko breme. Ne samo, da se je s to okupacijo Nemčija zasovražila v šandinaviji, ampak mora deliti tudi svojo armado in zračno silo. Če bi ne bilo radi sramote, bi bilo za Nemčijo najbolje, da že danes zapusti Norveško."

Mehiške šolske knjige bodo prijazne U. S.

Mexico City. (ONA) — Otroci v mehiških šolah ne bodo več dobili učnih knjig o zgodovini, v katerih je Stric Sam slikan kot nasilneč. Da se pospeši dobro odnošaje med obema deželama ne bodo mehiški vzgojitelji več pustili v knjigah pripovedovanja, kako je Stric Sam vzel Texas in Kalifornijo 1847, kako je obstrjelaval Vera Cruz leta 1914 in kako je vodil Pershing kazen-sko ekspedicijo proti Panchu Villa in njegovim možem.

Bulkley za guvernerja

Skupina clevelandskih demokratov je začela z agitacijo, da bi se postavilo bivšega senatorja Bulkleya za guvernerskega kandidata. Akcija je bila sprožena v soboto popoldne, ko je Mr. Bulkley priredil v svoji rezidenčni čajanko v počast zakladniškemu tajniku Morgenthau. V zvezi s kandidaturom se je dozdaj omenjalo kot resnim kandidatom samo John McSweeney.

Uradnice ženskega kluba

Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. ima za letos sledeči odbor: Častna predsednica Rose Simenc, častna tajnica Filomena Sedej, podpredsednica Rose Simenc, tajnica Mary Kobal, blagajničarka Mary Benevol, zapisničarka Frances Susel, nadzornice: Urška Čopič, Tini Jagodnik in Josephine Sutarsich.

Ameriška podmornica je torpedirala japonsko ladjo, ki nosi letala. Nek ameriški torpedni čoln se je splazil v zaliv Subic na Filipinih in potopil eno japonsko ladjo. Ameriška in nizozemska mornarica sta preprečili Japoncem invazijo Jave.

Washington, 28. jan. — Mornariški oddelek poroča, da je neka ameriška podmornica torpedirala japonsko ladjo, ki je zgrajena za prevažanje letal. Napad je bil izvršen v morskini ožini Macassar, med otokoma Borneo in Celebesom. Poročilo trdi, da se je japonska ladja pogreznila. Dalje trdi poročilo, da se je zopet en ameriški torpedni čoln zmuznil v zaliv Subic na Filipinih in tam potopil japonsko ladjo 5.000 tonaze.

Ameriške in nizozemske bojne sile, ladje in letala, so že štiri dni zapletene v boj z japonsko bojno mornarico v morskini ožini Macassar. V tej bitki so Japonci izgubili do zdaj od 30 do 33 ladij. Vrhovno poveljstvo sodi, da se je s tem preprečila nakana Japoncev, da bi zasedli ali poskusili zasesti otok Javo.

Morska ožina Macassar je najbližja morska pot za Japonce od oporišč na Filipinih do bogatega nizozemskega otoka Jave, kjer imajo Zed. države zbrane mnogo svoje bojne sile za operacije na Daljnem vzhodu.

Bitka v tej morskini ožini se je pričela zadnji četrtlet popoldne, ko so se dvignili iz skrivališč v džungli nizozemski bombniki in napravili 12 zadetkov na japonske bojne ladje. Drug dan so posegle v boj tudi ameriške bojne ladje, podmornice in letala. Voda se je penila in vodni curki so švigali visoko proti nebu, ko so udarjale bombe, krogle in torpeda. Ameriška mornarica je dobila v tem boju samo malo poškodbo na eni izmed svojih ladij.

Toda Japonci so utrpeli veliko izgub, kot še nobenkrat od 7. decembra, ko so napadli pristanišče Pearl. Očitno je, da so ameriške in inozemske ladje s pomočjo podmornic in letal vjele japonsko mornarico v past v tej morskini ožini med Borneom in Celebesom.

Bitka v tej ožini še ni končana in najbrže ne bo, dokler ne bo šla v morje zadnja japonska ladja. Ameriške in nizozemske ladje so namreč zaplele Japoncem pot iz ožine, zato se bore Japonci na življenje in smrt.

Ameriški in nizozemski bombniki poletujejo iz skrivališč v džungli, katere je pripravila nizozemska komanda na Javi, na Borneu in na Celebesu, torej krog in krog te ožine. Sodi se, da je zavezniško poveljstvo pustilo japonsko brodogve v to ožino, ne da bi jo kdo nadlegoval. Se-le, ko so bili Japonci nekako v sredini te ožine, se je pripeljala v en izhod nizozemska flotila, a na drugem koncu je privzela ameriška mornarica. Japonci so bili lepo v pasti in tedaj so zavezniški planili po njih.

Nekateri sodijo, da bodo skušali poslati Japonci pomoč svoji stiskani flotili v ožino, toda zavezniške podmornice prežijo pri vstopu v ožino na prihod te pomoči.

Smrtna kazen za Poljake, ki ne izročijo orožja

London. (ONA) — Na javnih poslopijih po vsej Poljski so nemške oblasti pribile letake, na katerih svare s smrtno kaznijo vsakemu, ki ni nemške krvi in ki ne izroči orožja. Poljski krogi v Londonu si to tolmajo s tem, da mora biti na Poljskem vedno večji odpor proti Nemcem, zato skušajo zdaj dobiti vsak kos orožja v roke.

Nemci so te dni izrekli prvo smrtno kazen z zvezi z nabiranjem zimskih obleke za vojake. Poljski zakonski par v Naklu je bil obsodjen na smrt, ker si je pridržal nekaj tople obleke zase, namesto da bi jo oddal za nemške vojake.

Naciji hite utrjevati romunsko Constanzo

London. (ONA) — Naciji v Romuniji hite utrjevati pristanišče Constanza na Črnem morju v obrambo proti morebitnem ruskem napadu. Nemci so tukaj zgradili velike barke, s katerimi so nameravali pomagati pri invaziji na Kavkaz. Vse to ladje je zdaj v Constanzi, ker ga Nemci radi zamrzle Donave in radi pomanjkanja železniških voz niso mogli odpeljati.

K molitvi

Članice podružnice št. 49 SZZ naj se zberejo nočjo ob osmih v pogrebem zavodu Louis Perfolia, 9116 Union Ave. k molitvi za pokojno sestro Frances Marinčič, jutri naj se pa po možnosti udeležijo pogreba.

Zopet k vojakom

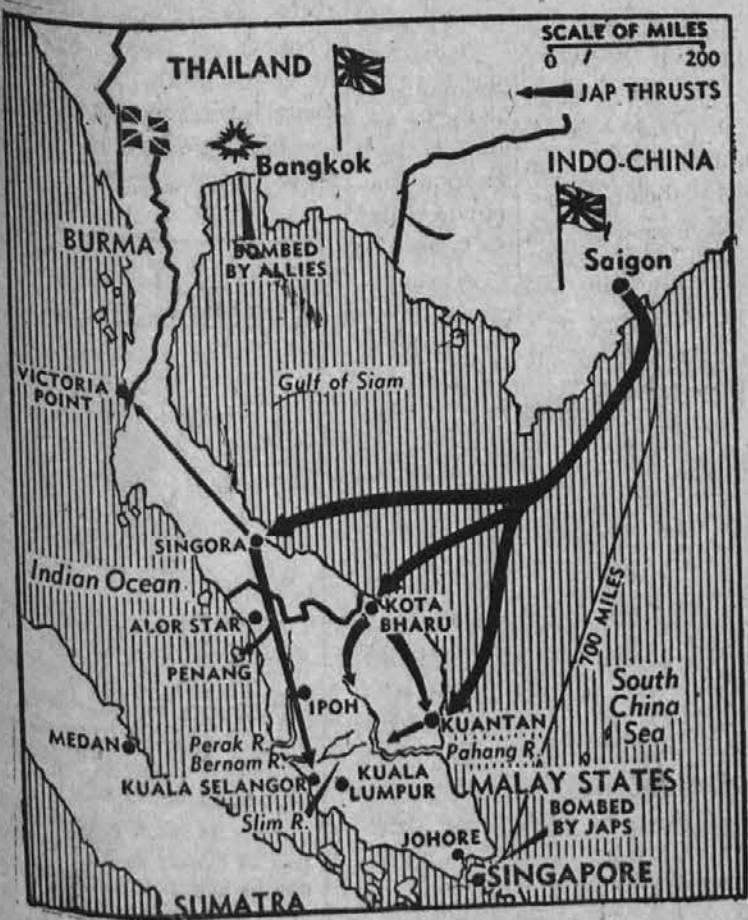
Korporal Michael Lah Jr. iz 18907 Kildeer Ave. je bil zopet poklican nazaj v armado. Prijatelji ga danes lahko še obiščejo na gornjem naslovu. Mike se je izučil v naši tiskarni za dobrega stavca. Želimo mu vso srečo in zdravja.

Dober nasvet proti Hitlerjevim bombam

Zdaj, ko se vsi pripravljamo, kako bi se ubranili bombam, če jih pošlje nad nas Hitler, ne bo napačno, če re ravnamo po sledečem nasvetu:

Neka priletna škotinca, ki se je v pismu zahvalila svojim ameriškim prijateljem, jim je tudi omenila, kako se ona ravna, kadar prihrume nemški bombniki in je svetovala Amerikancem, naj delajo prav tako:

"Kadar zaslišim svarilno znamenje, da prihajajo sovražni bombniki, vzamem s police vs. pismo in naglo preperem par vrstic. Potem dodam nekaj molitvic, zatem vzamem precejšen požirek žganja, ki umiri moje živce. Potem grem v posteljo, se pokrijem čez glavo in iz globočine srca vzdihnem, naj bi Hitlerja vrag vzel."

Na sliki vidite, kje pritiskajo Japonci proti Singapuru na polotoku Malaji. Boji se vrše zdaj nekako 70 milj severno od Singapura. Angleži so utrđili Singapor samo proti morju, ker niso nikdar pričakovali napada s suhega. Toda prav to so izvedli Japonci. Ako pade Singapor, bo to velik udarec za zavezniške na Daljnem vzhodu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

83 No. 22, Tue., Jan. 27, 1942

Ruska žena v vojni

Iz Washingtona se vedno pogosteje sliši glas, da naj industrije bolj in bolj uvajajo ženski spol v dela, ki jih opravljajo sedaj moški. Namen je, da bodo ženske lahko prevzele delo moških, ki bodo morali na vojsko, ali pa k takim delom, katera bi ženska absolutno lahko opravljala.

V takih resnih časih, v kakršnih se danes svet nahaja, malo slišimo o "nežnem ženskem spolu," ali o "slabših" polovicah. In je res, če hočemo biti pravični, da je v dosti slučajih ženska veliko močnejša in da lahko več prenese kot moški. Nekdo je rekel, da bi bil svet že davno izumrl, če bi rodili moški, ki dostikrat že omedlevamo, če se le malo ravnimo v prst.

Rusi so bili prvi, ki so že vnaprej videli potrebno ženske pomoči, če se bodo hoteli ubraniti sovražniku. In fakt je, da bi ne bila današnja ruska ofenziva nikdar tako uspešna, ali pa je morda niti začeti ne bi mogli, če bi ne bila prišla na pomoč domovini ruska žena.

Rusija je že leta 1936 uvidela, da je treba začeti organizirati ženske, ako se hoče dežela dovolj pripraviti na obrambo proti nacijem, katerih napada so bili Rusi gotovi. Rusija je vedela, da se bo ubranila nemškemu vojnemu stroju le tedaj, ako bo mobilizirala rusko žensko za industrijo in jo trenirala v raznih delih, katera sicer opravljajo moški. Rusija je vedela, da če ji bo vojna usiljena, da bodo morale ženske nadomestiti moške, ki bodo odšli na fronto.

Ta pravočasna mobilizacija ruskega ženstva je imela za posledico, da ko so nemške kohorte v juniju lanskega leta vpadle po Rusiji, je bilo na delu 30,000,000 ruskih žensk. Od teh jih je bilo 19,000,000 na polju, 11,000,000 pa jih je bilo v industriji pri strojih, katere so zapustili moški, ki so prišli za puško in so odhiteli na mejo nasproti sovražniku.

Ko je Hitler napadel Rusijo, ni bilo tam šele debate in konferenc, kako bi se zaposlilo žensko, ampak takoj so bile ženske poklicane na civilno in vojaško delo. Oproščene so bile samo one nad 50 let starosti.

Ženske so bile mobilizirane tudi v takozvano ljudsko armado, ki je imela nalogo braniti razna mesta. Tako vemo, da so v Leningradu v ljudski armadi, to je v civilni armadi poleg moških tudi ženske. Isti slučaj je bil tudi v Odesi, kjer so se ženske hrabro borile ob strani moških, prav kot redna vojska.

Ne vemo, kakšna usoda je namenjena Rusiji v tem njenem boju za biti ali ne biti, toda to pa vemo in ves svet ve, v prvi vrsti pa Rusija, da igra ruska žena veliko vlogo pri obrambi domovine ter je v svojem odločenem področju ravno tako vztrajna in pogumna, kot je moški na fronti.

Ogromni ruski vojni stroj je bil mogoč samo zato, ker so bile mobilizirane ženske v pomoč. Samo tista dežela more z uspehom dovršiti obrambo, ki mobilizira v pomoč tudi ženstvo, to se pravi zdravo in močno ženstvo. Ženstvo je treba prav tako trenirati za vojno industrijo, kot je treba trenirati vojake za boj. To ne iz bojaželjnosti in želji po osvajanju, ampak iz potrebe, da ohranimo in obvarjamo domovino, našo zemljo, naše domove.

Kar je lahko izvedla ruska žena, bo lahko izvedla tudi ameriška žena. Slednja še veliko uspešneje, ker je bolj izobražena in boljje hranjena.

Danes smo v totalitarni vojni, v kateri ne bodo utihnili topovi, dokler ne bo za prihodnjih 1,000 let strt hitlerizem in fašizem. V dosego tega moramo zavhati rokave brez razlike spola vsi, vsak in vsaka.

Da se ne pozabi...

Grozodejstva, ki so jih počenjali fašisti nad cerkvijo in slovenski duhovniki so bila tako zločinska, da se je odločil poseči vmes celo sam tržaški škof Bartolomasi, ki je bil najprej vojni kurat in pozneje glavni kurat fašistične milicije. Škof je v uradnem škofijskem glasilu priobčil 21. marca 1921 sledeče:

"Dolžnost mojega urada in čut mojega srca mi nalaga, da dvignem svoj glas v vsej ogorčenosti in protestiram proti zločinom in obžalovanju vrednim dejanjem, ki so se zadnje čase zgodila nad posvečenimi osebami in predmeti.

"Protestiram proti grožnjam in rabi orožja, proti divjaškemu mučenju, proti telesnim poškodbam in grdem ravnanju nad vikarji in kaplani, ki so bili s silo izgnani in prisiljeni bežati. Več kot deset župnij je danes zapuščenih, ki ne morejo dobiti svetih zakramentov in duhovne tolažbe.

"Nikakor se ne morem strinjati s tem, da bi skupina državljanov teptala državne zakone, pravice in humaniteto, ki to izvaja samo radi svoje politične strasti. Ta dejanja niso samo sad krivice, ampak so dejanja brutalnosti, zlasti še, ker se jih izvaja nad brezmočnimi, ki so brez varstva in pomoči.

"Odkrito moram priznati, da se mi ni niti sanjalo, da bo kdaj prišel dan, ko bom moral izvršiti tako bolečo dolžnost."

Škof Bartolomasi je poslal podrobno poročilo papežu Benediktu XV., ki je odgovoril v dolgem pismu z naročilom, naj se prečita v cerkvah tržaške škofije. Pismo je bilo napisano v latinščini in v prihodnjem članku hočemo to papeževo pismo prinesiti v slovenski prevavi.

BESEDA IZ NARODA

Dobrodelnost prve vrste!

Pristni ameriški duh ne pozna sebičnosti, kakor tudi ne dela linije doklej naj seže usmiljenost, pač pa se zrcali v vsej svečanosti zlasti pri dobrotah ustanovah. Nikjer na svetu ne dobivajo prebivalci toliko postrežljivosti v slučaju nezgod, kakor v tej deželi, kjer smo blagoslovljeni z vladarji, ki jim je v prvi vrsti mar človekoljubnost. In mi ki živimo v tej generaciji, ko se na vse strani derejo vladarji s poželjenjem na oblast, ne oziraje se za žrtve, smo še posebno zavedni, da naš voditelj, predsednik Franklin D. Roosevelt, je človek, ki javno dokazuje s svojimi dobrotami zgledi, da ima dušo in srce.

Ko je njega zadela huda bolezen, otroška paraliza, so mu nje govi starši poskrbeli vsa najboljša zdravilna sredstva in na božje čudo, bil je ozdravljen. Ako bi bil sebičen, bi se zadovoljil s svojim zdravjem in se ne bi brigal za druge žrtve te bolezni. Ampak njegovo plemenito srce ne pozna nobenih mej, ki se tičejo blagostanja drugih, temveč se je odprl na stečaj z usmiljenjem do drugih sotrpinov in odkar je sam našel zdravilna sredstva v gotove vrste kopelih, od takrat je on sam načelnik akcij, ki delujejo v ta dobrobit.

Torej, ko je bil čas za praznovanje njegovega rojstva kot predsednik Zedinjenih držav, takrat je priporočil sam, da ako se vršijo kje kakšne tozadevne proslave, naj gre dobrič isti za uboge sirote, da bodo omogočeno sredstva za razširjanje teh zdravilnih kopelji. Ameriški narod je sledil temu priporočilu sto procentno in odkar je on predsednik, se leto za letom vršijo razne dobrodelne prireditve, od katerih gre preostanek za zdravilna sredstva za otroško paralizo.

Slovinci, kot en narod, ki je najbližje ameriškeru v svoji plemenitosti in nesebičnosti, so tudi stopili na plan in začeli prirejati velike veselice, da s tem doprinesejo svoj del k tej akciji. In kot po vseh mestih v Zedinjenih državah, tako bomo imeli tudi v našem Clevelandu v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju veliko prireditev prihodnji petek 30. januarja, ko bo predsednikov diamantni jubilej, z drugo besedo 60. rojstni dan.

Mi vsi ljubimo predsednika Roosevelta in smo za vsako stvar, katero on predstavlja in nabirajo prispevkov v sklad za zdravljenje otroške paralize je ena dobrodelnost, katero on popolnoma odobrava.

Dragi rojaki in rojakinje! Prihodnji petek naj ne manjka niti enega, ki ima čuteče srce do drugih, da bi ne bil zainteresiran v to prireditev, zato že danes odločite, da boste prišli v petek v S. N. Dom na St. Clair Ave., kjer boste slišali izvrstno petje in videli lepo izbran program, kakor se tudi naplesali po vsej želji. V petek 30. januarja se vidimo v S. N. Domu!

Vas najlepše pozdravljam,

Albina Novak.

Nekaj misli o usodi naroda

Ali smo ameriški Slovenci v polni meri priskočili na pomoč našemu narodu sedaj, ki je tako na križ pribit da mu preti, da se ga izbrše iz površja zemlje? V tem vprašanju, če bi jemali število nas v poštev, kolikor tisočev nas izhaja iz Slovenskega naroda bi lahko rekli: "Bog se usmili naše brezbrzičnosti in malomarnosti." Če pa upoštevamo okoliščine in razmere v splošnem, pa pridemo do zaključka, da storimo kolikor smo zmožni, kar tudi ne smemo prezreti koliko nas je

še? Ker od zadnjih 25 let z malo izjemo novih naseljencev ni bilo iz rodne zemlje. Doba 25 let je ena generacija, v kateri smo se postarali, takorekoč odeveteli, koliko jih je pa že pomrlo; za nami je mladina, pa nima čuta za našo rojstno domovino. Čeprav so naši otroci, pa so se učili in se učijo izključno samo v ameriškem jeziku in duhu, o naši rodni zemlji sploh pojma nimajo.

Veliko smo gradili in zidali na račun, da obdržimo našo narodno zavest tukaj v Ameriki. Dokler smo bili polni življenja, smo videli več potreb za narodnost, kakor za svoj obstoj. Da bodo vse naše graditve obstojale samo za časa dokler bomo mi, si sploh misliti nismo mogli. A čas je tukaj: kakor padamo mi, tako z nami naša narodna dela. Ponos na narodne hrame, petje, dramatika, podporni društva, šole, cerkve, naše časopise, vse prehaja od narodnosti v amerikanizem. Pokličimo nazaj samo malo v spomin; kako smo bili ponosni na naša bratska društva, kako smo težko čakali društvenih sej, počutili se srečnega, če smo bili v odboru.

Kaj pa danes? Samostojna bratska društva likvidirajo, pri zveznih organizacijah se pa tudi brez bratstva izhaja seveda pri tem rezultata še ne vemo, eno je pa gotovo, da z velikimi korporacijami ne bo mogoče konkurirati. Priredbe v narodnih domovih, če je navadni ples, so tudi po mladini obiskane, za kulturno prireditev pa je potreba tavelkega bobna, pa še so zelo redki pojavi, da pride zadovoljiva udeležba. Edino kar smo obdržali, da ima mladina vero. Pa tudi pri tem veliko ne drži na to; od kod so žrtve za eno ali drugo cerkev. Kjer je bližje in bolj ugodno, tja zahaja. Po vsem tem razmišljanju pridemo do zaključka, da bo samo zgodovina še ostala, katera bo izpričevala; čigavih rok je bilo to in to delo.

Sedaj sem pa s tem opisom tako zašel, da bi kmalu na vedel, kdo je bolj potreben pomoči, mi ki smo tukaj, ali oni v starem kraju? Ker pa živimo v deželi, ko nas ne bo, tudi del ne bo njih, če pogrešal, zato se ozirimo tja, če nam količjak bije srce do svojcev, tam nas danes pogrešajo. Kako pomagati, ker smo tako ločeni, da sploh ne vemo kaj so in če so še med živimi in Bog ve kako dobi, če pomagamo? To ozkosrčnost moramo opustiti, ker moramo računati, da so vsi naši, samo da so Jugoslavlani, ali pa Slovani sploh. Zopet, da nimamo zvez, bodimo pripravljene, ko bodo zveze, da bo obenem tudi pomoč! Druga pomoč je tudi in še bolj važna-Amerika je v vojni, ameriška zmaga bo tudi naša zmaga, za to pomagajmo kolikor in v komur smo zmožni deželi, v kateri živimo. Po zmagi, kako naj peljejo meje, kdo naj vlada, pustimo v pretres tistim, ki se za svoje potegujejo, mi že imamo svoje, ker smo ameriški državljani. Vsaj upajmo, da v Jugoslaviji ne bodo napravili takih bedarij, kakor je naredila zadnja vsetovna vojna; da bi brate Primorce in Korošce ločili od Kranjcev. Kakor nas uči zgo-

dovina, je ta narod tvoril celoto od Benečije gori do Graca in če je bil podlaga tujevi peti, si je s tem vso to zemljo krvavo prislužil, grofom, grajščakom, opatom, vitezom in kaj so bili še drugi plemiči, katerim je bil ta narod sužen tlačan. Vrh tega jim je Turek plenil, požgal in jih moril. Naposled, ko so prišli pod staro Austrijo, so tudi samo hlapčevali. Samo dolžnost se jim je delila brez vsakih pravic. Tudi pod zadnjo vlado je narod moral več pokorščine izkazovati, kakor jo je zaslužil.

Pri vseh grozotah, katere je narod že prestal, se pa le sili vprašanje, kateremu pa ni odgovor: zakaj je ta narod v svoji miroljubnosti, dobrosrčnosti, na kulturi v primeri z najbolj kulturnim narodom na svetu, pa tako mučen in nesrečen? Koncem konca pa pride zver v globoki podobi in pravi: da se ta narod mora izbrisati iz površja zemlje!

Upajmo, da pravica še živi! In, ker je naš narod danes med tistimi, ki so v zadnjem dejanju križanega trpljenja, da bodo po razsodnosti pravičnih oseb, katere imajo moč, tudi za naš narod pravično soditi, da mu bo povsah pravicah posijalo svobodno sonce v svoji autonomiji!

P. K.

Moje počitnice

PISE JOS. MOHAR

(Nadaljevanje)

Prišel je čas, da se odpeljemo na piknik, kajti bilo je že krog dveh popoldne. Tja do piknika je šlo še precej hitro, ampak tam se je pa kar naenkrat ustavilo, ker je bilo toliko avtov, da nismo mogli nikamor. Tako smo pustili naš avto kar na glavni cesti in hodili peš do pikniškega prostora.

Zopet pa sem kar debelo pogledal, ko smo prišli na prostor piknika. Toliko ljudi je bilo tam, da sem nekaj časa kar stal in premišljal, kam naj se obrnem. Seveda najprej se je bilo treba oskrbeti s "tiketi", zato sem pa hitro vprašal Jožeta, kje se jih lahko dobi. On me je pa hitro potolažil, da se mi ni treba nič bati, da jih bova kmalu dobila. Ko sem tako poizvedoval za tistimi pivskimi "tiketi" pa že zaslisiš, da nekdo kriči: "tikets, tikets..." Le stopiva tja, sem rekel Jožetu in komaj sva se prerinila skozi množico ljudi, da sva prišla do tistega križca, ki je prodajal "tikete".

Kako sem se zopet začudil, ko je bil ta kričar moj voznik iz Montane, Joseph Gornik. Torej tudi ti imaš ta posel sem si mislil, nekaj sem jih kupil in nato pa sva se prerinila do tistega prostora, kjer se je točila hladna pijača, ki je imela jako dober okus, seveda to pa še posevno zato, ker smo bili res žejni. Ko sva jih en par predihala, sva šla pa z mojim sinom malo po prostoru, kjer so bile tudi mize. Hotel sem videti še kaj več mojih starih znancev. Dosti sem jih srečal, s katerimi smo se poznali še iz prejšnjih časov.

Kmalu pa je prišel za nama g. Joseph Gornik in me je povabil, da naj grem z njim, ker mi želi predstaviti njegovega očeta in mater. Po kratkem pogovoru me res odpelje s seboj in pravi, da greva najprej pogledat tja, kjer pojejo. Baš, ko sva dospela do pevecov so prenehali s petjem. Sedaj pa se je pričelo predstavljanje. Najprej mi predstavi Mr. in Mrs. Johna Gornik ter mi pove, da je John glavni tajnik Slovenske dobrodelne zveze, potem sva si stisnila desnici z Mr. Joseph Ponikvarjem, ki je gl. predsednik SDZ, potem z Mr. Joseph Okornom, ki je gl. blagajnik iste organizacije. Tam sta bila tudi Mr. in Mrs. Marjanca Kuhar ter Tone Fortuna, takratni tajnik dr. sv. Vida K. S. K. J., dalje predsednik Skupnih društev fare sv. Vida, Mr. Louis Erste in pa tajnik istih, Mr. Jos. Repar. To so večina

zastopniki Slovencev v Clevelandu.

Vsi ti prej omenjeni možje so bili izvoljeni od ljudi, da delujejo za napredek slovenske clevelandске naselbine. Je pa še več pridnih narodnih delavcev in delavk, katerih imen pa nisem na tem mestu omenil, ker bi vzelo preveč prostora in tudi ne vem vseh imen. Vsi ti možje in žene, fantje in dekleta so vse pohvale vredni. Ne samo Slovenci v Clevelandu, ampak tudi Slovenci po drugih naselbinah smo lahko ponosni nanje, ker delajo čast vsemu slovenskemu narodu. Skrbe za napredek v trgovini ali politiki, samo, da je v čast in ponos našemu narodu.

Da so res delavni, nam kaže tudi dejstvo, da so izvolili v Clevelandu pri zadnji županski volitvah Slovence g. Frank J. Lauscheta za župana. Kaj takega ni kar tako, posebno pa ne v tako velikem mestu kot je Cleveland, ki šteje skoro milijon prebivalcev.

Ko tako premišljujem, prva leta slovenskega naseljevanja v Clevelandu, pa se vedno bolj zavedam, da smo bili prvi naseljenici le hlapci "steel trusta". Šele ko so so Slovenci postavili svoj cerkev sv. Vida, tedaj so se pričeli naseljevati bolj skupno in spoznavati drug drugega in takrat je pričelo rasti slovensko drevo napredka. Še prav dobro se spominjam, ko smo imeli društveno sejo v Striščevu dvoranu tam na Lake Side pa se je priglasil za na sejo Father Hribar in ga niso pustili noter, seveda mi, kar nas je bilo novincev pa nismo imeli itak nobene besede. Tedaj je bil tajnik dotičnega društva g. Anton Klinc, ki je sedaj v starem kraju in ostali člani društva so pa menda že vsi pomrli.

Pa pustimo to, ker ni moj namen pisati zgodovino, ker se ne čutim zmožnega takega dela, zato se pa raje vrnimo nazaj na piknik. Tam sva se pogovarjala tudi z Mr. Anton Fortuna, ki je bil tedaj tajnik društva sv. Vida in sem mu povedal, da sem bil tudi jaz med ustanovniki dotičnega društva in da sem bil tudi čarter podpisal. Ko je pa dotično društvo pristopilo k Jednoti in ker sem se izselil iz Clevelanda v Montano, zato tudi nisem imel denarja, da bi bil še nadalje plačeval in tako sem moral društvo pustiti.

Ko sva se z Mr. Fortunam pogovorila sem pa načel pogovor z Mrs. Marjanco Kuharjevo. Ker sem že tolikokrat čital v Ameriški Domovini njene dopise, zato me je še bolj zanimalo, da bi jo tudi osebno spoznal. Mrs. Kuhar je zelo lepe zunanosti in spada še v pomladansko življenje, vsaj tako bi jo sodil jaz po njenem govorjenju in petju. Tudi ona se jako zanima za napredek Slovencev, saj je tudi blagajničarka Jugoslovenskega kulturnega vrta, bila pa je tudi zelo aktivna v županski kampanji za izvolitev Lauscheta. Iz tega se vidi, da so tudi ženske storile svojo narodno dolžnost. Vsa čast jim!

Marjanca je nato poklicala še svojega soproga in mi ga je tudi predstavila, da sedaj tudi njegova poznam. Tudi Mr. Kuhar je jako priključive zunanosti in mehkega govorjenja, tako da z Marjanco lahko skupno korakata po poti življenja. Zopet me pokliče Mr. Joseph Gornik in mi predstavi Mr. in Mrs. William Kenicka. Sicer nisem poznal Mr. Kennicka poprej, a čital pa sem že precej o njem. Mrs. Kennick je prijazna ženska in kar se mi je najbolj dopadlo, ko sem opazil, da ima za vratom na verižici zlat križec. To je lepo, da se sramuje tega znamenja. Mr. Kenick me je obiskal tudi na domu, za kar sem mu prav hvaležen.

Tam pa sem se seznanil tudi z doktor Opaškarjem in njegovo mambo. V časih, ko sem se bil v Clevelandu, smo se prav

dobro poznali z Opaškarjem družino. Ker je bilo že popoldne smo se lepo vsedli avto in se odpeljali domov. Naslednjo nedeljo smo šli pa z Močilnikarjeve farme, kjer imela piknik collinwoodska družina. Tam pa nisem dobil skoro nobenega znanca, samo z Mrs. Johana Košmrl in njenim sinom smo bili srečali. Kar čudno se mi ni videlo, ker je toliko mojih znancev v Collinwoodu, pa ni bilo nobenega na tem pikniku. Nedeljo je bil pa tudi piknik skupnih društev SNPJ na njihovi farmi, tudi tam sem bil in bilo prav tako kot na drugih piknikih. S tem zaključujem prihodnji teden v Collinwood in to v New York.

(Dalje prihodnjič)

Kako močne so živali?

Katera žival ima večjo moč slon ali strigalica? Marsikdo bo temu vprašanju smejal, je vendar strigalica zmagača, če primerjamo, koliko razreda, ki jo oziroma na svojo težo in koliko slon. Ta majhna žuželka, ki jo večkrat po krčmi dolžimo, da zleze človekovo uho, namreč prenaša breme ki 530 krat prekašajo njeno lastno težo. Človek, ki bi razumno hotel imeti podobno moč, bi moral biti najmanj ko močan, da bi lahko nesel hrbtno dva vagona po 20 težka. Slon, ki bi rad prenesel v sorazmerju s svojo težo te šne breme, kot ga prenese strigalica, bi moral vleči cel tovarni vlak.

Moč takih žuželk je res čudovita. Pomislimo, da je že enkrat toliko, kakor je težka, vadna hišna muha lahko odloži predmet, ki je 170 krat težji nje. Se večji atlet je majhna hrošč, ki lahko premika krat težji predmet od njene lastne teže.

Kadar čebele plešejo

Nova raziskavanja iz sveta čebel, živalic, ki jih po vici stavljamo za zgled pravičnosti, so nam odkrila marsikaj zanimivega. Nekaj posebej so plesi čebel, ki so se v domov, ko so odkrile sladek predmet, kamor lahko zabirajo med. S temi plesi jih uprizorjajo tako reklo "plesišču" tik ob vhodu v hčajo vzpodbuditi druge čebele, naj se one gredo in se srkajo sladkega nektarja. Vodnik na poti do sladkega dline jim je duh, po katerem se čebele-plesalke. Tudi čebele, ki so prišle domov, jedine, zopet plešejo, tako opozore druge, naj gredo in poiškat sladkega medu, ki se vedno čaka. Ko pa je dovolj, nič več ne plešejo in ve čebele ne hodijo več na mesto iskat medu.

DON'T TAKE THIS LYING DOWN...

When men are fighting and dying, you must do your part. Be sure you enlist your DOLLARS FOR DEFENSE. Back up our armed forces—and protect your own life—with every single dollar and dime you can. America must have a steady flow of money pouring in every day to help beat back our enemies. Put Dimes into Defense Stamps. And put Dollars into Bonds. Buy now. Buy every pay day. Buy as often as you can. Don't take this lying down.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

"O, prav nič obziren! Ne maraš vas vlačiti s seboj, zato si bom vas prihranil za nazadnje." "Upam, da ostanete pri besedi, senor! Odkritosrčno govorite in zato bom tudi sama odkritosrčno. Sovražila sem vas prvi trenutek, ko sem vas zagledala!" "Hvala! Taka prava, resnična in pristna čast me še ni doletela."

Naglo je pravila: "In zato mi je pravi užitek, da se lahko pogajam z vami!" Pa kaj bom govorila o pogajanjih! Prišla sem, da si poskrbim prijeten užitek, zabavo — Povedati vam namreč moram, da ne čisto zaman mučite! Nobene-zato zamenjajte se! In tudi denarja ne, ki bi ga radi imeli! Ali ste res tako neumni, da mislite vdreti v naš pueblo?" "In če bi končno ne vdrl?" "Ne morete! Vem sicer od tistih, da se znate neslišno in nevidno priplaziti sovražniku za hrbet in se splaziti skozi vsako luknjo, ampak tukaj vam ne bo uspelo! Črez naše straže bi morali stopati."

"Ni taka reč, tisto stopanje! Vajeni smo različnih zagrabkov in sunkov, ki nam pomagajo črez devet straž!" Besedo vam zastavim, če hočete, da bomo prišli v kotlino!" "Da! Poznam tiste vaše različne zagrabke in sunke! Dobro, da ste jih omenili! Se bomo vsaj pripravili na nje."

In če bi tudi res vdrl v kotlino, — kaj vam koristi? V pueblo sam pa le ne pridete! Nedostopni ste."

"O, za nas je dostopen!" "Nikar si ne domišljajte, da ste vsemožni!" "In če bi tudi res vdrl v pueblo, — denarja pa vobče ne dobite!" "Prepričan sem, da ga dobite!"

"Niti centa ne!" "Pomolčala je za trenutek. "Senores," je nadaljevala vabeče, "vaša kar blazna želja po denarju vam je dala že toliko truda, da se nam smilite in —"

"Smilimo in —?" "In zato vam bomo vsaj do brega privoščili za vaš trud." "Hm —! Ponujala je —. Win-netou je prav napovedal!"

S porogljivo vljudnostjo sem dejal: "Kaj pa bi bilo tisto, dobra senora?" "Povedala vam bom. Zaenkrat tole! Saj veste, kam je izginil Vogel?" "Vemo."

"Tisti gospod Vogel je, mimogrede omenjeno, zelo zgovoren dokaz, da vaša toliko hvalisana bistroumnost ni kdo vedi kaj!" "Mislite, ker smo ga vzeli s seboj?" "Da! Kako neki, da ste vzeli takega neizkušenega otročaja s seboj na divji zapad? Vi, sami slavni westmani —! Že danes morate uvideti, da ste jo strašno pomolili! Ujet je —! Izgubili ste lero!"

"Igro —? Saj je še niti začel nismo."

"Kdo nam more kaj, če bi ga spravili s sveta? In če ga pustimo živeti, — talca imamo v rokah, ki ga boste drago drago odkupili!" "Kaj vam koristi, če ga spravite s sveta?" "Zelo mnogo! Vse!"

"Dedič je, tisto je res. Pa tudi njegova sestra je dedič in tudi njegovi starši in drugi sorodniki, če umre Franc Vogel, še davno niste lastniki dediščine. In vobče nikdar ne morete biti! Po zločinu, po prevari ste se polastili milijonov, to je dokazano. In zločin ostane pač vedno zločin."

Pa tudi zato ne boste mladenca umetniku prav ničesar storili, ker dobro veste, da bi vam bili trije masčevalci za petami, ki bi jim končno vendarle pod-

legli." "Bežite — bežite —! Vse preveč si domišljujete!" "Sicer pa mi je čisto vseeno, kaj se bo zgodilo z njim. Ampak tole vam povem! Meltona ga bodeta čisto gotovo oskrbela, če nič ne opravim pri vas." "Če nič ne opravite? Torej ste prišli prav za prav po opravih k nam —? Slutim, da bi se radi pogajali z nami —."

"Da! Ponudila bi vam nekatere ugodnosti."

"Za sebe pa zahtevali še večje —!"

"Pač ne!" "Čujte, kaj vam nudimo! Konje dobite nazaj in tistega mladega človeka, ki mu je ime Vogel in ki pravi, da je v sorodu s starim Hunterjem."

"Lepo! In —?" "In Vogel dobi sto tisoč dolarjev v dobrih vrednostnih papirjih, vi pa deset tisoč, tudi v vrednostnih papirjih."

"Jaz —?" "Da! Pomislite vendar, deset tisoč dolarjev —! Poleg tistega denarja, ki ste ga vzeli Harryju Meltonu, ko ste ga umorili! Celo premoženje —! Še nimate dovolj? Mislim, da bi morali biti zadovoljni!"

"Seveda, senora!" "In zato ne zahtevamo nič drugega ko —"

Prežec me je gledala. "— ko da pustite Jonatana in njegovega očeta pri miru, da živi duši nikdar ne omenite o vsej zadevi in —"

"Seveda seveda!" "— in da pregovorite mladega človeka, ki je v naših rokah, naj se zadovolji s sto tisoč dolarji in naj tudi molči o zadevi."

"To je vse?" "Da!"

"Res skromni ste! Res velikodušno skromni!" "Kajne? Za toliko premoženje ne zahtevamo druga ko nekaj molččnosti. Še morete več zahtevati?"

"Nikakor ne!" "Se torej popolnoma razumemo?"

"Popolnoma!" "Zelo me veseli! Res nisem verjela, da boste tako uvidevni —! In da boste že kar prvo uro sprejeli moje predloge —! "Sporazumeli smo se, popolnoma sporazumeli," sem jo prekinil. "Le po enem še niste vprašali!"

"Po čem?" "Na kaj se naš sporazum nanaša."

"No, na tisto, kar sem prej predlagala!" "Ne! Na to, da sta Meltona največja lopova, kar jih zemlja nosi."

Niti trenila ni na očišek. Mirno je povedala: "Take opazke ne spadajo k pogajanjem!"

"Morebiti pa spada k stvari nekaj druga, o čemer sva si najbrž prav tako istih misli, da ste namreč vi prav tako ničvrednica ko Meltona."

"Senor," je dejala malomarno, "čemu tako besedičenje? Bi radi pokvarili naš lep sporazum?"

Mirno in ravnodušno sem govoril ves čas, premagoval sem se da ji nisem pokazal, kako sem ogorčen nad njenimi lopovskiimi predlogi. In zato je menda res mislila, da jih bom sprejel.

Šele iz mojih zadnjih besed je menda čula, da se ji samo rogam, in čutila prikriti srd, ki je govoril iz njih. Vstala je, kot bi bila užaljena.

Tudi sam sem vstal. "Naš sporazum? Ste morebiti res mislili, da bom sprejel vaše predloge —?"

"Pomislite vendar, kaj vam nudim!"

"Mi ni treba prav nič pomisliti! Vogel dobi itak vse nazaj, ves denar, izvzemši seve tisto, kar ste že zapravili."

Jugoslavija in Grčija na čelu skupnosti balkanskih narodov

Jugoslavanski kralj Peter in grški kralj sta s predsednikoma svojih vlad podpisala pogodbo v britanskem zunanjem ministrstvu

(Konec.)

D. Mihajlović, vojni minister

Besede dr. Svetislava Petrovića o četniški borbi v Jugoslaviji. New York, 18. januarja 1942. (JČO). — Naš znani radijski govornik za Jugoslavijo je imel 13. januarja iz New Yorka po postajah WUL in WRUW radio Bostona svojo redno oddajo v srbohrvaščini, v katerem je razložil pomen imenovanja Draža Mihajlovića za vojnega ministra in med ostalim dejal:

"Naše matere in sestre bodo danes prižgale luči pred svetimi podčami v slavo božjo in za zdravje in srečo generala Draža Mihajlovića in njegovih nesmrtnih junakov. Naš slavni narod stoji danes pred vsem civiliziranim človeštvom ovit v zarjo nesmrtnih slave."

Človek, ki se mu je posrečilo z najmanjšimi sredstvi zbrati veliko in viteško vojsko, ki je za njo najbolj oboroženi človek v vsej zgodovini sveta, Hitler, dejal, da je uničena, je postavljen za vojnega ministra v naši domovini, ki je danes vsem drugim narodom vzor, kako se v resnici bori za čast in svobodo.

Ves ameriški in svetovni tisk in vse radijske postaje poročajo od sinoči neprestano vesti o imenovanju Draže Mihajlovića in poročajo z največjim navdušenjem o tem človeku, ki je že več mesecev v središču pažnje in občudovanja vsega sveta. Sprememba jugoslovanske vlade je

napravila najboljši in najgloblji vtsek, zlasti zaradi vstopa Draža Mihajlovića v vlado Svobodna Jovanovića.

Sinočne prve vesti, da je naš general Draža Mihajlović v srbskih planinah postal vojni minister, so povzročile v vsej Ameriki in v vsem kulturnem človeštvu največje zadovoljstvo. To je čisto razumljivo za tiste narode, ki postavljajo svobodo, čast in dostojanstvo naroda pred vse drugo.

Naš narod je hotel biti svoboden. To je pokazal marca meseca prejšnjega leta, ko je v naši zemlji zagrmel upor narodne zavestnosti in ko je general Simović 27. marca uresničil željo ljudstva. Po drugi strani je Draža Mihajlović ki se je z oboroženimi Srbi umaknil pred silo premočnega sovražnika v planine, pokazal, da naš narod ni nehal boriti se navzlic vsem napakam in navzlic vsem izdajstvom. V veličastni vojski generala in ministra Draža Mihajlovića je naš sto tisoč junakov.

Naš narod je pred vsem svetom pokazal, da hoče brezpogojno braniti tisto, kar pomeni neskončno vrednost, svobodo v časti. Postavljen je Draža Mihajlović za vojnega ministra kaže, da nikdar ne bomo zapustili borbe, vse do polne in slavne zmage skupaj z našimi močnimi zavezniki in brati po orožju, Amerikanci, Britanci, Rusi, Kitajci in drugimi. Ne bomo odšli iz boja vse do polne zmage svobode nad suženjstvom, zmage dobrega nad zlim, zmage svetlobe nad temo.

Naš narod je med izbranci, še od Kosova, ko je nesmrtni vitez

Car Lazar izbral zase in zanj nebeško kraljestvo. Hitler in njegovi hlapci, ki so se s Hitlerjem zarotili proti našemu narodu, niso računali s tisto iskro globoke vere, ki je stoletja tlela v duhu neustrašenega srbskega naroda in njegovih junaških sinov.

Vsi ti zarotniki s Hitlerjem vred niso opazili, da je bila duša našega naroda, ki je nesmrtna in večna, oborožena s svetim plamenom svobode. A tak narod, pa najsi ga strahopetneži predstavljajo pri upravi, tak narod pravim, s tako dušo, je nepremagljiv, pa naj bodo Hitlerjevi tanki in Stuke še taki, pa naj bo njegovo ostalo orožje še tako, s katerim so vdrl v našo zemljo.

Hitler je računal samo s svojo veliko in premočno vojaško motorizirano in mehanizirano silo. Ta motorizirani Atila, Hitler, se je uračunal, pri vsej svoji motorizaciji, mehanizaciji v Srbiji, Bosni in Črni gori. In tako sedaj v planinah naše viteške Domovine prav prihaja tista stara narodna: "Boj ne bide svetlo orožje, boj bide srce junaka."

In res, naši junaki, Dražini junaki, bidejo boj, neukrotljivi s svojimi hrabriimi srci in s svojim nesmrtnim duhom, katere s široko odprtimi očmi občuduje in navdušeno opazuje vsa Amerika od predsednika Roosevelta ter ves civilizirani in kulturni svet. Predsednik Roosevelt gleda danes v vas, junaki, tiste, ki so se prvi ravnali po njegovih zgodovinskih besedah: "Rajši umremo stoje, kot pa živimo kleče."

Predsednik Roosevelt in angleški premijer Churchill, Stalin in Čang Kaj Šek ter ostali zavezniki in prijatelji vedo, da ste vi, naši junaki in bratje na bojiščih naših planin, dobrav

in ljubkih dolin, pod poveljstvom našega vojnega ministra, polkovnika Draža Mihajlovića. Vsi oni vedo, kaj vi hočete, vi, ki danes predstavljate in izpovedujete uporno voljo našega naroda in njegove želje. Oni vedo, da vi v imenu našega naroda hočete svobodo, svobodo pred vsem in na vsem. S tem vi kažete, da naš narod stoletja bide boj za tisto, kar je najvzvišenejše in kar je vredno največjih žrtv.

Junaki, Vsemogočni Bog je z vami. In po vseh skušnjah in neizmernih žrtvah za naš viteški narod ne bo ostala samo slava, pohabljeni in grobovi, temveč bo, zahvaljujoč se vašim nadčloveškim žrtvam, za bodoče rodove ostala svoboda. Po vas bo Bog dal vsemu našemu narodu svobodo v časti in dostojanstvu, a bodoči rodovi vseh civiliziranih narodov vas bodo blagoslovljali, kajti zahtevali ste svobodo ali smrt, kakor je danes v svoji prisegi kralju in domovini dejal vaš junaški in slavni poveljnik in minister, ki vas je napravil nesmrtni za večne čase. Živeli junaki!

Glas nagona

Ko sem pred tridesetimi leti prišel v Sofijo, da bi obiskoval gimnazijo, sem nekaj časa stanoval pri mladem zakonskem paru. Pozneje sem odpotoval v tujino, kjer sem dokončal svoje študije in se vrnil kot zdravnik v Sofijo. Pogosto sem se spominjal dobrih ljudi, toda bili so se preselili in težko jih je bilo najti v mestu, ki se je medtem tako zelo povečalo. Nekega dne pa mi je prišel na pomoč sluščaj: bila je nedelja, ko smo se srečali na ulici.

Počasi smo postali zopet dobri prijatelji in kmalu mi je postala njuna hiša najljubše pribežališče.

Nekega dne je Štefan kakor blisk planil v moj kabinet.

— Hitro doktor, moja žena

— Pomiri se, bodi mož! Povej mi najprej, kaj se je zgodilo.

— Ne vem, doktor. Od večeraj je kakor blazna. Vprie, kriči, joče. Hitiva!

Njegova žena je imela histeričen napad. Minile so dolge ure, preden nama je mogla obraziliti vzrok svojega stanja.

Kakor vsak dan, je šla tudi v nedeljo po svojih opravkih in pustila Slavčo, starega leto in pol samega v sobi. Bilo je prekrasno vreme in okno je bilo odprto. Slavčo, ki je ostal sam, je obhodil najprej vso sobo, nato se je začel igrati. Skozi odprto okno je prihajal v sobo svež zrak.

Naenkrat pa so prileteli v sobo čudni zvoki.

Godbe... A Slavčo je oboževal godbo. Ko je njegov oče igral na harmoniko, je stal nepremično, odprtih ust in kakor zamaknjen gledal harmoniko, očeta in njegove hitro se premikajoče prste...

V mrčni in tihi ulici je nastal praznik za malega, ko so se oglasile fanfare. Tedaj ga je vzela mati v naročje, stopila k oknu in ga dvignila, da je lahko gledal na ulico. Slavčo je poslušal tako navdušeno, kakor da ni na svetu ničesar razen godbe.

— Postal bo godbeniki je tedaj govoril njegov oče.

A tega dne je šla skozi ulico cela armada! Povsod so se odpirala okna in pločniki so bili kmalu polni ljudi.

Slavčo je prisluhnul. Toda zaman je iztegoval svoj vrat — okno je bilo previsoko. Mogočna melodija koračnice pa je prihajala vedno bliže... Slavčo se je obračal, tresoč se od želje, da bi videl. Nejasne misli so se porajale v njegovi glavi. Naenkrat je zgrabil za stol in ga vlekel proti oknu. In v sekundi je bil na stolu. In že stoji na nogah, z lakti naslonjen

na rob okna in na vso moč izteza vrat — vendar ne vidi ničesar: rob okna je preširok. Slavčo se je iztegnil preko okna, nato se je vlegel nanj. In že jih vidi! Kakšen pogled! Koliko jih je! Njihove instrumenti so zlati in se lesketajo v soncu.

Med tem je šla čez cesto mati. Ni slišala godbe, ni videla množice. Polasčal se je, je nemir in naglo je hodila, izogibajoč se ljudem, da bi bila čim prej pri svojem otroku. Prišla je pred hišna vrata. Ustavila se je in si šla z roko preko čela: Kaj neki zdaj dela? je pomislila...

Slavčo pa se je, vedno bolj navdušen nad godbo, splazil tako daleč skozi okno, da se z nogami ni več dotikal stola. Držal se je samo s svojimi majhnimi rožnatimi ročicami, toda te roke so bile tako slabe, da ga niso mogle držati... Trenutek, in...

Mati je z enim samim pogledom razumela vse. Niti en krik ni prišel iz njenih ust, niti ena kretnja. Sledila je tisti čudni sili, ki se zdi, da dremle nekeje v nas in se prebudi ob pravem trenutku. Primitivna kot človeštvo, nam je ostala še iz pradednih časov in dovolj je, da se je prebudi, pa ima že v svoji oblasti naš razum in naše misli in nas pelje brez zmote po edini pravi, rešilni poti.

In ta moč je bilo tisto, kar je vodilo mater. V eni sami sekundi je dojela, da bi en sam glas spravil v nevarnost življenje njenega otroka. Po prstih je stopala in tako prišla do svojega otroka in ga prišla za nogo še preden jo je zagledal. Prižela ga je nase, ga postavila na tla, potem pa jo je naenkrat obšla omedlevica, kakor bi jo bila z občutkom, ki se je izgubil, ko je prišla k zavesti zapustile vse moči... Njen krik je zamrl v zvokih fanfar... Znova je zakričala, a ni imela moči, da bi izpregovorila. Groza pred tem kar bi se bilo pravkar lahko dogodilo, jo je bila popolnoma izčrpala in izzvala hud napad histerije.

Po Matveu Valevu

Okraji (counties) v državi Texas obsegajo od 150 do 5,035 kvadratnih milj.

MALI OGLASI

Sobe se oddajo

Oddasta se dve sobi na 964 E. 70. St., zgorej, zadej. Vpraša se na 1070 E. 71. St. (23)

Pohištvo naprodaj

Proda se malo rabljeno pohištvo za jedilnico. Vprašajte na 1067 E. 67. St., zgorej. (23)

Sprejme se slovenski mesar (Slovenian butcher wanted)

Dobra plača, dobre delovne ure. Vprašajte na 6313 St. Clair Ave. He 4968. Zvečer po sedmih pokličite FA 6969. (22)

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

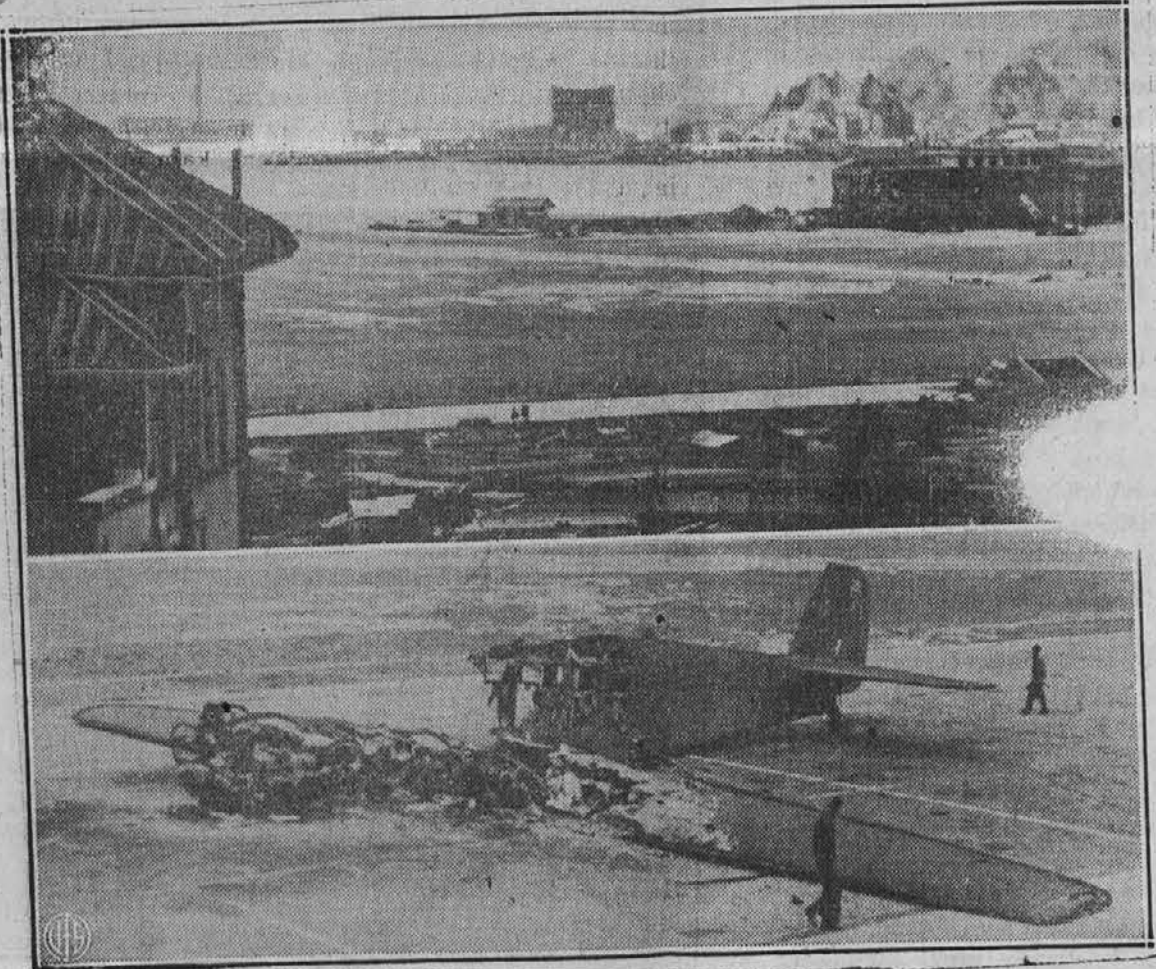
(Tues. x)

War Needs Money—YOURS!

This war calls for every ounce of energy, every dime and dollar we can muster for ships—and planes—and guns.

Hit the enemy with a \$25 Bond. Hurt him with a \$50 Bond. Help to blow him sky-high with a \$100 or \$1,000 Bond. Don't delay—every hour counts. Buy United States Defense Bonds and Stamps TODAY.

To je ena izmed prvih slik, ki so bile poslone z bojnega polja na Daljnem Vzhodu. Slika je bila posneta ob napadu na Hong Kong, 8. decembra in nam predstavlja Kai Tak letališče, katero je precej poškodovano.

Na božični večer so se bili zbrali poveljniki zaveznških čet na Daljnem Vzhodu. Na sliki: od leve major-general George H. Brett, U. S. A.; major-general L. E. Denny, britski poveljnik vojnega poslaststva v Kitajski; Brigadni general John Magruder, vojaški zastopnik U. S. A. v Kitajski in general Sir Archibald P. Wavel, poveljnik zaveznške vojske na jugozahodnem Pacifiku. Slika je bila posneta v zrakoplovnem pristani v Chungking-u.

Za las je manjkalo

ROMAN

"Trmoglati ste!" reče Magloire.

In s pomilovalnim glasom se pristavi:

"Nesrečni človek. Ali ne čutite, da s tem, ko skušate pobegniti pred enim zločinom, ustvarjate drugega, ki je še tisočkrat večji!"

Jacques stoji pred odvetnikom in vije roke.

"Končno se obnorim," reče.

"In četudi bi vam jaz, prijatelj dolgih let," nadaljuje Magloire, "verjel, kaj bi bilo s tem pomaganega? Ali bi še kdo drugi verjel? Glejte, da vam povem, kakšno je moje mišljenje. Če bi bil tudi popolnoma prepričan o vsem, kar ste mi povedali, da je polna resnica, pa bi vam ne mogel nikdar zagovarjati, kajti primanjkovalo bi mi dokazov. Navesti to, kar ste vi povedali, je nemogoča stvar."

"Toda govoriti morate, kajti jaz sem povedal resnico."

"V tem slučaju," reče gospod Magloire, "si pa morate poiskati drugega odvetnika."

In Magloire se obrne proti vratom. Že je bil skoro zunaj kot zakriči Jacques v divji agoniji:

"Sveti Bog v nebesih, zapustil me je!"

"Ne," odvrne odvetnik, "toda z vami ne morem govoriti sedaj o teh zadevah, ker ste preveč razburjeni. Premislite vso stvar in jutri se vrnem."

Odvetnik odide, a Jacques Boiscoran paše popolnoma onemogel na jetniški stol.

"Vse je proč!" zamrmra. "Zgubljen sem!"

XV.

Ves ta čas so v hiši gospoda Chandore sedeli kot na trnju. Vse od osme ure zjutraj so bili obe teti, stari gospod, markiza in gospod Folgat zbrani v sprejemni sobi, kjer so čakali, kakšen bo uspeh pogovora med Magloirem in Jacquesom. Diana je šele pozneje prišla v sobo, in stari oče je opazil, da se je danes bolj skrbno kot sicer oblekla.

"Saj pride Jacques kmalu," je rekla in na ustnih se ji je pojavil nasmeh poln zadovoljstva in zaupanja.

In v resnici je že samo sebe pregovorila, da bo ena sama beseda iz ust Jacquesa prepričala odličnega odvetnika, in da se Jacques zmagoslavno vrne v spremstvu odvetnika. Toda ostali niso bili takega prepričanja. Obe teti sta nepremično sedeli na svojih stoli, dočim je

markiza skušala zadrževati solze. Gospod Folgat je ogledoval starodavne freske v sobi, a gospod Chandore je korakal semintja po sobi in ponavljal vsakih deset minut:

"Čudovito je, kako je čas dolg, kadar pričakujemo kaj izrednega."

Ob deseti uri še ni bilo nobene vesti.

"Ali je gospod Magloire morda pozabil na svojo obljubo," je rekla Diana, ki se je začela bati.

"Ne, ni pozabil," odvrne zdajci novodošlec gospod Seneschal. In bil je v resnici spoštovani župan, ki se je pred eno uro srečal z gospodom Magloire, in ki je sedaj prišel na obisk, da zve za novosti, zlasti že radi svoje soproge, ki je skoro zbolela radi negotovosti.

Enajst ura in še nobene novice. Markiza je vstala in rekla:

"Jaz tega ne morem več prenašati. Šla bom v zapore."

"In jaz grem z vami, draga mati," pristavi Diana.

Vendar tega ni bilo tako lahko izvesti. Gospod Chandore je nasprotoval in enako je mislil tudi gospod Folgat kot župan Seneschal.

"Toda ako ne gremo sami, lahko pošljemo koga drugega," nasvetuje ena izmed tet.

"Dobra ideja je to," odvrne gospod Chandore.

Markiz pozvoni in v sobo stopi služabnik Anton. Nastanil se je večer prej v Sauveterre, potem ko je slišal, da je prvotno zaslišanje gotovo.

Ko je slišal kaj hočejo od njega, je rekel:

"Vrnem se v pol ure."

In zvesti hišnik je skoro dirjal po strmi poti. Ko ga je zagledal jetniški paznik Blangin, je postal blede, kajti gospod Blangin ni mogel zatisniti očesa, odkar mu je Diana izročila sedemnajst tisoč frankov. On, ki je bil svoječasn prijatelj vseh orožnikov, se je sedaj tresel, ako je katerega zagledal. Blangin se si ker ni kesa, ker je izdal svoje dolžnosti, ampak bal se je, da mu ne bi prišli na sled.

Že več kot desetkrat je spremenil skrivališče, kjer je imel denar, toda naj ga je položil kamor je hotel, je vselej mislil, da zro na zaklad oči obiskovalcev v ječi. Toda strah ga je minil, ko mu je Anton razodel namen svojega prihoda. Odgovoril je zelo vljudno:

"Gospod Magloire je prišel sem točno ob deveti uri. Peljal sem ga takoj v celico gospoda Boiscorana, in od tedaj govorita in govorita neprestano."

"Ali se ne motite?"

"Gotovo ne. Saj moram vendar vedeti za vse, kar se godi v ječi. Šel sem v zapor in poslušal. Toda slišati se ne more ničesar, kajti zaprli so vsa vrata, ki so jako masivna."

"Čudno je to!" mrmra stari hišnik.

"Da, in poleg tega slabo znamenje," reče ječar, kateremu so bile znane take stvari. "Opazil sem že večkrat, da jetniki, ki tako dolgo govorijo s svojimi odvetniki, dobijo najtežje kazni."

Anton se je vrnil domov, kjer pa svojim gospodarjem seveda ni povedal, kako se je jetničar izrazil glede gospoda Boiscorana, pač pa je samo omenil, da ima odvetnik Magloire z Jacquesom jako dolg pogovor. Vse to seveda ni moglo pregnati bojzani iz src sorodnikov.

Kmalu potem pa naznanijo nepričakovan prihod dr. Seigne-bosa. Bil je videti zelo razpet kot je bila sicer njegova navada,

in kakor hitro je stopil v sprejemno sobo, je zakričal:

"Kakšni norci so v Sauveterre? Družega ne znajo kot klepetati in obrekovati. Zdi se mi, da so tam tudi moški — stare ženske klepetulje. Najraje bi pobegnil kam drugam in se skril. Ko sem bil na potu tja, me je ustavilo najmanj dvajset ljudi in vprašalo, kaj bo gospod Boiscoran sedaj naredil. Mesto je polno najbolj bedastih govoric. Vsi vedo, da se odvetnik Magloire nahaja v ječi, in vsak komaj čaka, da poizve, kaj mu je Jacques tekom treh ur pripovedoval."

Zdravnik je položil svoj širokokrajni klobuk na mizo in se ozrl po žalostnih obrazih navzočih.

"In tudi vi niste dobili še nobenih novic?" vpraša.

"Ničesar," odgovorita gospod Folgat in župan Seneschal skoro v isti sapi.

"Bojimo se, ker ni odgovora tako dolgo," reče Diana.

"Zakaj bi se bali?" vpraša zdravnik.

Pctem pa sname očala, jih hiti brisati, nakar reče:

"Ali ste mogoče mislili, moja draga gospodična, da je mogoče, da se zadeva Jacques Boiscorana poravnava v petih minutah? Kdor vam je to natvezel, se je motil. Jaz, kateremu je vsaka laž zoprna, vam želim povedati resnico. Popolnoma sem prepričan, da se nahaja na dnu vseh strašnih dogodkov v Valpinoisu, neka črna, zlobna intriga. Seveda bomo rešili končno Jacquesa, toda imeli bomo ogromno delo."

"Gospod Magloire!" naznani zdajci stari hišnik Anton.

In v resnici je dospel slavni odvetnik iz Sauveterre. Zgledal je tako čudno in in očividno je moral biti silno razburjen. Strašne slutnje so se polotile vseh navzočih.

"Jacques je zgubljen."

Gospod Magloire tega ni povedal.

"Mislim, da se nahaja v nevarnosti."

"Jacques," šepeta stara markiza — "sin moj!"

"Rekel sem, da se nahaja Jacques v nevarnosti," reče Magloire, "toda povedati bi moral, da se nahaja v strašnem, skoro nenaravnem položaju."

"Dajte, da slišimo," reče markiza.

Očividno je bil odvetnik v veliki zadregi. Skoro z nekakim strahom je najprvo pogledal Dianu, potem pa obe stari teti. Toda nihče ni opazil tega in je torej rekel:

"Prosim, da mi dovolite, da govorim samo z moškimi."

Obe teti sta takoj vstali in odpeljali s seboj tudi Dianu. Vsem trem je sledila mati Jacquesa, ki je padla skoro v omedlevalo. Kakor hitro so se vrata zaprla, je vzkliknil stari ata Chandore, napol blazen od žalosti:

"Hvala, gospod Magloire, hvala vam, ker ste mi dali čas, da pripravim otroka na strašni udarec. Prav dobro vem, kaj m boste povedal. Jacques je kriv!"

"Stojte!" reče odvetnik. "Jaz nisem govoril o nobeni krivdi. Gospod Boiscoran še vedno prav energično zatrjuje svojo nedolžnost. Toda v svoj zagovor navaja dejstva, ki so tako silno nemogoča, tako neodpustna —"

"Toda kaj je vendar povedal —?" vpraša gospod Seneschal.

"Rekel je, da je bila grofinja Claudieuse njegova priljeznica."

Dr. Seignebose se zgane, in ko popravi svoja očala, zmagoslavno zakliče:

"Saj sem rekel tako! Dobro sem uganil."

Toda gospod Chandore kot gospod Seneschal sta postala vznemirjena in neverjetno zrla na odvetnika.

"To je neverjetno!" reče prvi. "To je nemogoče!" reče drugi.

Gospod Magloire pa zmaže z

glavo in reče:

"Tako sem tudi jaz povedal Jacquesu."

Toda zdravnik nikakor ni moglo razburiti javno mnenje, za katero se sploh zmenil ni. Ko drugi molčijo, začne zdravnik:

"Ali niste slišali, kaj sem vam povedal? Ali me ne razumete? Dokaz, da zadeva ni tako neverjetna ali nemogoča je že to, ker sem jaz kaj enakega sumil. In po mojem mnenju imamo za to tudi dokaze. Zakaj vraga naj bi mlad mož kot je Jacques, mlad, bogat, lepe zunanosti, zaljubljen v krasno dekle, ki mu je ljubezen tudi vračala, zakaj bi se tak človek zavaljal s tem, da bi šel in požgal hiše in pobijal ljudi pri tem? Povedali ste mi, da ni bil nič kaj prijatelj z grofom Claudieuse. Pri moji veri! Če bi prišel sleherni, ki ne mara za mene, in začel streljati na me, ali verjamete, da bi moje trup-

lo izgledalo kot rešeto? Med vami vsemi je edini gospod Folgat, ki ni udarjen s slepoto."

Mladi odvetnik je skušal pohlavno protestirati.

"Gospod!"

Zdravnik ga je pa prekinil in nadaljeval:

"Da, vi ste enako mislili, in v dokaz temu je dejstvo, da ste šli takoj na delo in iskali pravi vzrok, srce — skratka žensko, ki je podlaga vsej tej uganki. Vpraševali ste vsepovsod, Antona, gospod Chandore, gospoda Seneschala in mene, namreč, hoteli ste doznati, če je imel gospod Boiscoran kdaj kako ljubavno afero v tej okolici. Seveda so vsi odgovorili, da ne, kajti nihče ni niti slutil resnice. Samo jaz sem nekaj slutil, kar sem vam tudi povedal, mislim sem enako kot vi in vam to tudi povedal v navzočnosti gospoda Chandore."

V New York sta dospela iz Indije 4 letni Flavian Hennessey in njegov dveletni brat Angus. Njiju oče je Josse-lynn Hennessey, ki je na poti v Washington, kjer bo poročalski uradnik za Indijo v Zed. državah.

Kitajec Howard Yip, varilec v ladjedelnici v Wilmington, Cal., ni hotel, da bi ga kdo pri delu zamenjal za Japonca, zato si je nadel na hrbet tablico z napisom "Jaz Kitajec prosim, ne Japonce."

ZAHVALA

Podpisana si štejem v dolžnost, da izrečem zahvalo vsem, ki ste ali ki so v času smrti in pogreba ljubljene soproga

ANDREJA OBERSTARJA

ki je preminil 15. decembra, v tistih žalostnih dneh naši družini stali na strani in nam izkazovali na razne načine prijaznost in naklonjenost, s tem da ste darovali za sv. maše, prinesli cvetlice in vence, ter ste se udeležili pogreba s svojimi avtomobili.

Za vse to vam bo ostala naša družina vedno hvaležna in gledali bomo na to, da bomo dobro z dobrim tudi vračali.

Naj Bog nagradi vašo toliko prijaznost in naklonjenost do rajnega in do nas, ki žalujemo. Vedno hvaležna se v imenu svojih otrok vam vsem prav od srca zahvaljujem.

Tebi, blagi soprog, ki si za nas toliko delal in skrbel, naj bo Bog plačnik. Nad zvezdami se zopet snidemo vsi!

Zalujoča:

Margareta Oberstar

19319 Cherokee Ave., Cleveland, Ohio.

"Tako je!" odgovorita stari gospod in odvetnik Folgat.

Dr. Seignebose se je obnašal kot bi doživel veliko zmago. Vih-te roke in neprestano popravlja-joče očala, je še dodal:

"Veste, jaz ne vzamem stvari take kot so dozdevne, zato sem imel sumnje že takoj od začet-

ka. Opazoval sem grofinjo udieuse oni večer, ko je Videl sem, da se nahaja v ječi, da ima težave, skratka je sumljiva. Čudil sem se hitro se je podala zahtevi da Galpina in da je dovolj se Cocoleau zasliši. (Dalje prihodnjič.)

Zaloga je še vedno polna

Naša zaloga je še vedno popolna. Kupite zdaj, ko lahko še izbirate. Vsak čas vam lahko pripeljemo na dokar si izberete.

Imamo Frigidaire in Electrolux električne ledenice Grand, Magic Chef in Roper peči; Frigidaire električne peči; White šivalne stroje; Maytag, ABC in Thorene stroje; Philco, Zenith in Stromberg radije, ter druge potrebščine za hišo in dom.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, šteni in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, bolezni in oumezlosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. otkrope pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niti ali članica te močene in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za polasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet,

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je previdna s svete vere tolažili za vedno preminila naša ljubljena soproga in mati

Mary Okički

rojena LAMOVEC

Pokojna je bila rojena leta 1874, vas Cerni vrh pri Vrhnici. Preminila je po daljšem bolehanju 30. novembra, ter bila pokopana iz August F. Svetkove pogrebne kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na Kalvariji pokopališče dne 4. decembra ob 9. uri dopoldne. Pokojna je bila članica društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, Collinwoodskih Slovencev, št. 22 SDZ ter članica Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete. Pokojnica zapušta poleg zalujočega soproga tudi tri pastorki.

V globoki hvalečnosti se želimo najlepše zahvaliti vsem onim, ki so položili vence na krsto naše blagopokojne soproge in mater, ter onim, ki so darovali za svete maše in onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago.

Iskrena hvala mošnornju Vitus Hribarju za podelitev svetih zakramentov, opravljenega zadušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Iskrena hvala nosilec krste ter društvenim članicam za opravljene zadušne molitve ob krsti blagopokojne soproge. Najlepšo zahvalo naj prejmejo sosedje in prijatelji za veliko pomoč ob času bolezni in smrti v družini.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so prišli pokopno kript, so pri njej čuli, nas tolažili, se udeležili zadušnih molitev, kakor onim, ki so jo spremlili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojni dobrota storili.

Draga in ljubljena soproga in nezabna mati. Zahotelo se je božji Previdnosti, poklicala Te je iz te solzne doline in Te za trpljenje in skrbni nagradila z večnim veseljem. Žalostno je naše oko, srce nam v bolesti krvavi, ko klečimo nad Tvojin grobom in k Bogu kličemo: Mir Ti bido v tuij zemlji do svidenja nad zvezdami!

Zalujoči ostali

ANTON OKIČKI, soprog.

ATON OKIČKI JR., pastork.

MARY KADOVSKY in AMALIA OKIČKI, pastorki.

Cleveland, O., 27. januarja, 1942.

RAINEY INSTITUTE

1523 E. 55th St. HE 0992

Natečaj za življenje oblek
Deset poukov samo \$2.00

Izvežbane slovenske učiteljice

Prihranite denar, ako se naučite sami izdelovati obleke in suknje.

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vprašajte za naš budget načrt. Pregled furnezov zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3858 SUPERIOR AVE.

HENDERSON 6177

DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978